

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

XII. évfolyam, 10. szám

2022. október 24

Alapszervezeti választások!

Október végén területünkön is elkezdődtek az alapszervezeti választások, 14-én a Regionális egységek alapszervezete választott új SZB titkárt, mivel Török János titkár a nyugdíjhoz közeledve már nem tudja a következő négy évet kitölteni. A tisztségre egy fő – Csákvári Tünde – kapott jelölést, akit meg is választottak. A titkár-helyettesi tisztséget továbbra is Takács Ferenc fogja ellátni.

A TEB alapszervezet pénteken, 21-én a Területi Képviselő tárgyalójában tartotta beszámoló-választó taggyűlését, melyre én is meghívást kaptam. Dolhai József alapszervezeti titkár beszámolt az elmúlt négy évben végzett

munkáról, az alapszervezet pénzügyi helyzetéről. A családi hangulatú taggyűlésen a tagok aktivitását az iroda hidege sem tudta beárnyékolni. A négy éves visszatekintés mellett szó esett a jelenlegi a helyzetről, amibe nemcsak a vasút, hanem a társadalmi kitekintés sem maradhatott el.

Néhány mondatban én is tájékoztattam a jelenlévőket az aktualitásokról, külön kitérve a VÉT ülés történéseire, latolgatva a MÁV Zrt. várható ajánlatát. Végül a taggyűlés

elfogadta az alapszervezet Szervezeti és Működési Szabályzatát, majd sor került a választásra is: Dolhai Józsefet alapszervezeti titkárnak, míg Márta Istvánt és Pöhacker Attilát SZB tagnak választotta meg a taggyűlés.

A mai nap, hétfőn a Tengelyátszerelő alapszervezete tartotta választó értekezletének első részét, ami holnap folytatódik. Az alapszervezet egy titkárt és két bizalmi választ. A titkár személyére Nagy Attila, míg bizalmiaknak Legény Márton és Turtóczki Tibor kaptak jelölést.

Ezúton is megköszönjük minden tisztségviselő eddigi munkáját, gratulálunk a már megválasztott tisztségviselőknek, munkájukhoz jó erőt, egészséget és kitartást kívánva.

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Október végén

Mégiscsak szép ez az október, hiába csalóka némely pillanata. Mert a hulló falevelek között még átsüt a nap, és ugyan végérvényesen elmúlt a forró nyár, de a vénasszonyok még örülhetnek valameddig. Lassan a kitartóbb fák is megadják magukat az elmúlásnak, mi meg tovább megyünk, hátunkon a nyár minden örömeivel és szomorúságával. Ki-ki sorsa szerint igyekszik mosolyogni hozzá, a zizegő levelek közé képzelhetjük, ami elmaradt, és hiányzik. Meg ami már nem lesz soha, mert bizony önámításban nagyon jó a magyar. Megeshet mégis, hogy bátran kimegyünk az odúnkból, és szembenézünk a valósággal, megpróbálunk változtatni, legalább a jövőnkön.

Akár elővehettük képzeletbeli lobogónkat is, és kivághattuk belőle mindazt, amit nem akarunk még látni sem, amint eleink tették. De vigyázzunk, ez csak akkor jó, ha van mit tenni az üresen maradt részbe! Akkoriban álmokkal töltötték ki az ürességet, mindenki más álommal, és valószínű, hogy csak kevesen tudták, mit akarnak igazán. Ám ez is elég sok volt ahhoz, hogy az álomnak gyorsan vége szakadjon. És

jöttek, akik lassabban, de ugyanazt próbálták, amit az elődök, a maradékot meg átengedték az utánuk jövőknek. Jönnek, mennek, és a jó gondolatokat mindig van, aki elsöpörje, hogy aztán sajátjaként próbáljon belőle valamit megvalósítani. Csak nehogy addig az istenadta elfelejtse, mit álmodott!

Vajon ügyesebbek vagyunk, mint ők voltak, vagy mi is másra bízunk álmainkat? Alighanem már megtettük, újra és újra álmokat szövünk, és várjuk, hogy jöjjön valaki, aki legalább felébe-harmadába véghez viszi helyettünk. Pedig hiába bízunk folyton másokra a nehezét, az álmainkat csak mi valósíthatjuk meg. Valamennyit egyedül is, de inkább összefogva, együtt járhatunk csak sikerrel. Hol ketten, hol többen, vagy nagyon sokan, ahogy az álmunk diktálja. Persze, az összefogáshoz kell valami közös, egy érzés, egy gondolat, valami cél, ami összeköt. Így, október vége felé különösen igaz, közössé váló célok nélkül nincsen közös út, de még közös álmok sincsenek. Akkor maradjon a különködés?

De azt már számtalanszor próbáltuk, külön-külön sosem jutottunk messzire, csak átengedtük a szerencsét azoknak, akik mindig előbbre mentek, és nem ide-oda. Azt is leginkább a hátunkon tették, a mi erőnkől, nekünk hagyván a görcsölést. Vágjuk ki, persze, ami nem tetszik a zászlónkban, az úgy sem jó már semmire! De magunk és együtt keressünk helyette mást, jobbat. Valami olyat, ami összeköt bennünket. Legyen az „szabadság, szerelem”, haza, család, becsület, nemzet vagy Isten. Bármilyen, a lényeg, hogy a miénk legyen. Mi döntsük el, mit s kit szeressünk, miért és hogyan.

Dolhai József

Következő számunk november 7-én, hétfőn jelenik meg.

HUMORSAROK

INFÓ

Rohan a kutya az éjszakában, meglátja egy haverja, és kérdezi, hová fut?

- Betörők! – lihegi a kutya.
- Szóval betörőket üldözöl?
- Fenéket! A gazda felesége mondta, hogy betörők vannak a házban, engedd el a kutyát! A gazdám meg elengedett...

TUDÁS

Rendő az autósok:

- Megbüntetem, túl sok az utas az autóban!
- De biztos úr! Ez az Audi öt személyes, és mi is öten vagyunk.
- Ne szórakozzon velem – válaszol a rendőr – az van ráírva, hogy Audi Quattro.
- Akkor szóljon a társának, biztos úr!
- Most nem ér rá, épp most érkezett egy házaspár egy Fiat Unóval...

Balogh Attila